

AKT.NR. 81

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Den **24 JAN. 2007**
J.nr. 40A-ØL-66-06

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.

25 JAN. 2007

Justitsministeriet har ved brev af 22. december 2006 (sagsnr. 2005-705-0012) anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.).

Jeg skal i den anledning udtale, at udkastene ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Nanna Blach

Justitsministeriet, Lovafdelingen 20 Nr.

4

Vestre Landsret
Præsidenten

Jmt. modt.
22 JAN. 2007

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-1-07
Den 19/01-2007

Justitsministeriet har i brev af 22. december 2006 (Sagsnummer 2005-705-0012) anmodet om en udtalelse om et forslag til lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven) og et forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.).

I den anledning skal jeg meddele, at forslagene ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 705 - 0012

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.

30 JAN. 2007

Administrationsafdelingen
Domhuset, Nytorv
1450 København K
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09

00000232/Sagsbeh. HWO
J.nr. 9099.2007.2.2
Vedr. 2005-705-0012

26. januar 2007

Justitsministeriet har ved e-mail af 22. december 2006 anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv).

Jeg skal i den anledning oplyse, at forslagene ikke giver byretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.

6 FEB, 2007

Præsidenten
Helligkorsvej 7
4000 Roskilde
Tlf. 46 36 50 00
Fax. 46 15 42 12
Åbent kl. 08.30 - 15.00
CVR-nr. 21-65-95-09

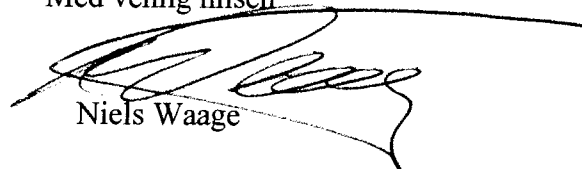
0000244/Sagsbeh. LHL
J.nr. 9001.2007.12.2
Vedr. 2005-705-0012

5. februar 2007

Ved e-mail af 22. december 2006 (j.nr. 2005-705-0012) har ministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.).

I den anledning skal jeg på egne vegne og på vegne præsidenterne for retterne i Århus, Aalborg og Odense oplyse, at vi ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Niels Waage

Formanden
Københavns Byret
Domhuset, Nytorv
1450 København K
Tlf. 33 44 82 76
j.nr.

Jmt. Mdt.

15 JAN. 2007

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

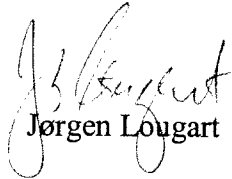
10. januar 2007

I skrivelse af 22. december 2006 har Justitsministeriet anmodet Den Danske Dommerforening om en udtalelse om udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer m.v.

I den anledning kan jeg meddele, at udkastet ikke giver Dommerforeningen anledning til bemærkninger.

Der henvises til sagsnr. 2005-705-⁰⁰¹²~~0112~~.

Med venlig hilsen

Jørgen Lougart

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Naja Munk-Petersen [mailto:NMP@domstol.dk]

Sendt: 26. januar 2007 08:50

Til: Jens Teilberg Søndergaard

Cc: Andreas Bøgsted-Møller; Henning Færmann

Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.

DOMMERFULDMÆGTIGFORENINGEN

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Bestyrelsesmedlem
Naja Munk-Petersen
c/o Retten i Hjørring
Åstrupvej 15
9800 Hjørring
e-mail nmp@domstol.dk

J.nr. 75/06

Høring om forslag til lov om forældelse m.v.

Justitsministeriet har ved brev af 22. december 2006 (sagsnr. 2005-705-0012) anmodet om en udtalelse til forslag til lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven) og et forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.).

Jeg skal meddele, at Dommerfuldmægtigforeningen ikke har nogen bemærkninger til forslagene.

Dette svar sendes kun pr. e-mail.

Med venlig hilsen

Naja Munk-Petersen

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Mailes med PDF-fil til jm@jm.dk

St. Kongensgade 1 - 3
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr. 5798000161184

AKA10010/Sagsbeh. AKA
J.nr. 4101-2007-4.3
mail_aka@domstolsstyrelsen.dk

26. januar 2007

Hørings svar vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer og forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.

Ved brev af 22. december 2006 har Justitsministeriet anmodet Domstolsstyrelsen om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer og forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.

Domstolsstyrelsen har ingen bemærkninger til de to udkast til lovforslag.

Med venlig hilsen

Gerd Sinding

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 25. januar 2007

JOURNAL NR.

RA-2006-890-0019

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: IGA

Jmt. Mdt.
26 JAN. 2007

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16

1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Ved e-mail af 22. december 2006 (j.nr. 2005-705-0012) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.).

I den anledning skal jeg meddele, at rigsadvokaturen ikke har bemærkninger til udkastet.

Henning Fode

Advokatrådet

ADVOKAT

SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 25. januar 2007
J.NR.: 04-013602-06-2598
REF.: de-de

Høring over udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v.

Ved mail af 22. december 2006 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte (sagsnr. 2005-705-0012).

Forslagene har været behandlet i Advokatrådets Retsudvalg. Advokatrådet er ved brev af 14. oktober 2005 fremkommet med bemærkninger til betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen (sagsnr. 2005-705-0009) og kan i det hele henholde sig til det heri anførte.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 14-10-2005
J.NR.: 04-013602-05-1239
REF.: mbl

Høring vedrørende betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen

Ved brev af 13. juni 2005 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte betænkning (j.nr. 2005-705-0009).

Sagen har været behandlet i Advokatrådets Retsudvalg, hvorefter Advokatrådet skal udtale følgende:

De gældende forældelsesregler i Danske Lov og 1908-loven er af ældre dato, og det forekommer passende, at der nu foretages en gennemgribende revision af dansk rets almindelige forældelsesregler i lighed med det, som er sket i vore nabolande de seneste årtier. Udvalgets overordnede hovedsynspunkt om en noget mere detaljeret regulering af forældelsesreglerne end hidtil med højere grad af klarhed over retsstillingen kan kun tiltrædes.

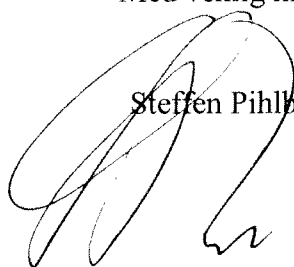
Udvalgets forslag om bevarelse af grundtrækkene fra den hidtidige ordning med en kortere frist, der kan suspenderes, og en længere absolut forældelsesfrist, begge nu med fristberegning fra fordringens forfaldstidspunkt og med mulighed for afbrydelse efter ensartede regler, forekommer velbegrunderet.

En almindelig kort forældelsesfrist på 3 år og en absolut frist på 10 år med undtagelser, nemlig særlige forældelsesfrister for en række typer fordringer, der ikke kan indpasses under den almindelige ordning, forekommer ligeledes velbegrunderet. Forslaget falder i tråd med de ordninger, som findes i vore nabolande, og svarer i det væsentlige til den ordning, som anbefales i Principles of European Contract Law.

Også forslagene om forældelsens virkning og præceptivitet i forhold til skyldneren samt overgangsreglerne synes velbegrunderede.

Med venlig hilsen

Steffen Pihlblad

Jmt. Mdt.

31 JAN. 2007

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

att.: Jens Teilberg Søndergaard

30. januar 2007

Ref. nr.: ATP-01-04-153

Oplys venligst ved
henvendelse

Udtalelse om to lovforslag

Justitsministeriet har ved breve af 22. december 2006 under sagsnummer 2005-705-0012 til henholdsvis Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) og til andre ordninger administreret af ATP fremsendt udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.) og anmodet om vores udtalelse herom.

Nærværende brev angår selve ATP-ordningen samt Lønmodtagernes garantifond (LG), Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES) og Arbejdsgivernes Elevrefusion (AER).

Vi har ingen bemærkninger til udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer.

For så vidt angår udkast til forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. har vi følgende bemærkninger:

Til § 20:

Med den foreslåede ophævelse af ATP-lovens § 17, stk. 5 og tilhørende konsekvensrettelse af § 17, stk. 6, jf. lovforslagets § 20, kan vi med tilfredshed kan konstatere, at lovforslaget tager højde for de bemærkninger (fortolkningsbidrag), som ATP selv har ytret ønske om tidligere i form af samspilsproblemer med § 36.

Vi anmoder imidlertid om at få præciseret i lovbemærkningerne til nr. 1, at den gældende bestemmelse i ATP-lovens § 17, stk. 5, - om ATP's krav i medfør af lovens kap. 5, som for fremtiden foreslås forældet som udgangspunkt efter 3 år ifølge den nye forældelseslov - omfatter ATP's krav på indbetaling af såvel bidrag som **renter** fra arbejdsgiveren; dermed imødegås eventuelle fremtidige fortolkningsvanskeligheder.

Endvidere bemærkes, at der skal foretages konsekvensrettelser i række love (fx lov om social service, lov om arbejdsløshedsforsikring), der indeholder bestemmelser om rettidig indbetaling af ATP- eller SP-bidrag med samtidig henvisning til bl.a. ATP-lovens § 17, stk. 5, som nu foreslås ophævet. Tilsvarende skal et mindre antal bekendtgørelser om indbeta-

ATP

Kongens Vænge 8
3400 Hillerød

Tlf.: 70 11 12 13

Fax: 48 20 48 00

atp@atp.dk

www.atp.dk

CVR-nr.: 43405810

Telefontid:

Man-tors: 8.00-16.00

Fredag: 8.00-15.30

ling af ATP- og SP-bidrag ajourføres ved lejlighed, så de bringes i overensstemmelse med den foreslåede lovændring.

Finansieringsbidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP)

Ved forslaget til lov om ændring af forskellige bestemmelser om forældelse af fordringer ophæves forældelsesbestemmelserne i de love, der tilsammen danner grundlaget for opkrævningen af finansieringsbidraget til ATP hos private arbejdsgivere, der er registreret efter momsloven eller lov om afgift af lønsum m.v. Det drejer sig om følgende bestemmelser:

- § 16, der ophæver § 85 c, stk. 19, i lov om arbejdsløshedsforsikring,
- § 17, der ophæver § 66, stk. 12, i lov om sygedagpenge,
- § 19, der ophæver § 9, stk. 10, i lov om Lønmodtagernes Garantifond,
- § 22, der ophæver § 114, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og
- § 36, der ophæver § 13, stk. 20, i lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Disse bestemmelser regulerer ATP's løbende krav på finansieringsbidrag fra arbejdsgiverne, herunder eventuelle krav på renter. Disse krav underlægges fremover en 3-årig forældelse med mulighed for suspension, dog med en absolut forældelsesfrist på 10 år, jf. forslaget til § 3, stk. 1, jf. stk. 3, i forslaget til ny forældelseslov.

ATP har efter lovene udpantningsret for sine bidragskrav og for eventuelle renter, og har dermed mulighed for at afbryde forældelsen. Den kortere forældelsesfrist vil dog medføre behov for ændringer i ATP's administrative rutiner i forbindelse med forfølgelsen af forfaldne, ikke betalte krav.

Til § 21:

Det fremgår af lovforslagets § 21, at bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 56, stk. 4, ophæves. Hovedområdet for denne bestemmelse er AES' løbende krav på bidrag fra arbejdsgiverne samt eventuelle krav på rente og rykkergebyr. Disse krav underlægges for fremtiden en 3-årig forældelse med mulighed for suspension, dog med en absolut forældelsesfrist på 10 år, jf. forslaget til § 3, stk. 1, jf. stk. 3, i forslaget til ny forældelseslov. AES har efter loven udpantningsret for disse krav og har dermed mulighed for at afbryde forældelsen. Den kortere forældelsesfrist vil dog medføre behov for ændringer i AES' administrative rutiner i forbindelse med forfølgelsen af forfaldne, ikke betalte krav.

Efter arbejdsskadesikringslovens § 57, stk. 5, kan AES hos arbejdsgiveren opkræve et beløb svarende til det bidrag, der efter den 1. januar 1999 skulle have været indbetalt til ordningen. Reglen hænger sammen med § 57, stk. 1 – 4, hvorefter AES blandt andet er pålagt en pligt til at betale erstatning til en tilskadekommet lønmodtager, selvom den sikringspligtige arbejdsgiver ikke har betalt det lovpligtige bidrag. AES' mulighed for at foretage efterfølgende bidragsopkrævning har hidtil været underlagt en 5-årig forældelse efter 1908-loven. En kortere 3-årig forældelsesfrist forudsætter, at forholdet utvivlsomt falder ind under suspensionsreglen i § 3, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov på grund af AES' ukendskab til fordringen eller skyldneren. I modsat fald vil AES oftere blive påført en udgift uden mulighed for at søge dækning hos den sikringspligtige arbejds-

giver, til skade for de øvrige arbejdsgivere.

Ifølge forslaget til ny forældelseslov vil en række krav, der hidtil har været underlagt den 20-årige forældelse i Danske Lov 5-14-4, for fremtiden blive underlagt den 3-årige forældelse, der bliver dansk rets normale forældelsesfrist. I lovens almindelige bemærkninger afsnit 4.2.2.2 nævnes som eksempler på sådanne fordringer "krav i henhold til arbejdsskadesikringsloven". Som AES læser disse bemærkninger, indebærer dette blandt andet, at den tilskadekomnes krav på erstatning m.v., der hidtil har været underlagt en 20-årig forældelse, for fremtiden underlægges den nye 3-årige forældelse.

AES er dog i tvivl om, hvilken absolut forældelsesfrist der vil komme til at gælde i forhold til disse krav, idet der i lovudkastets § 3, stk. 3, nr. 1, indføres en absolut forældelsesfrist på 30 år ved personskade. I bemærkningerne til bestemmelsen anføres det, at den omfatter erstatning og godtgørelse for personskade, herunder erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, helbredsudgifter, tab eller forringelse af erhvervsevne, godtgørelse for svie og smerte, godtgørelse for varigt mén og tortgodtgørelse – godtgørelser dog kun, hvis de opstår i forbindelse med personskade.

I bemærkningerne henvises til reglerne om disse erstatninger og godtgørelser i erstatningsansvarsloven. Hovedparten af disse ydelser kan imidlertid også opstå som krav i henhold til arbejdsskadesikringsloven og være rettet mod blandt andre AES. AES skal derfor anbefale, at det tydeliggøres i lovbemærkningerne, om krav i henhold til arbejdsskadesikringsloven vil blive underlagt en absolut forældelsesfrist på 10 eller 30 år, da dette vil have betydning for, hvor længe AES i givet fald skal gemme de bagvedliggende data.

Det fremgår af lovforslagets § 3, stk. 3, at det foreslåede begyndelsestidspunkt for den absolutte forældelsesfrist på 10 eller 30 år er "tidspunktet for den skadevoldende handling ophør". AES skal påpege, at dette tidspunkt – specielt på erhvervs sygdomsområdet i arbejdsskadesikringsloven – kan være meget vanskeligt at fastlægge præcist. Dette gælder også, selvom det fremgår af bemærkningerne, at hvis skaden er forårsaget af en handling eller påvirkning, der strækker sig over en længere periode, er begyndelsestidspunktet den skadevoldende handling eller påvirknings ophør.

Til § 35:

Der fremgår af lovforslagets § 35, at bestemmelsen i § 30 i lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion, ophæves. Hovedområdet for denne bestemmelse er AER's løbende krav på bidrag fra arbejdsgiverne, herunder eventuelle krav på renter, og arbejdsgiveres, elevs, skolers og faglige udvalgs krav på tilskud og andre ydelser fra AER. Disse krav underlægges fremover en 3-årig forældelse med mulighed for suspension, dog med en absolut forældelsesfrist på 10 år, jf. forslaget til § 3, stk. 1, jf. stk. 3, i forslaget til ny forældelseslov.

AER har efter loven udpantningsret for sine bidragskrav og for eventuelle renter, og har dermed mulighed for at afbryde forældelsen. Den kortere forældelsesfrist vil dog medføre behov for ændringer i AER's administrative rutiner i forbindelse med forfølgelsen af forfaldne, ikke betalte krav.

AER foretager i dag modregning for forfaldne bidragsrestancer, hvis den pågældende arbejdsgiver har forfaldne krav mod AER på tilskud eller andre ydelser i henhold til AER-loven. AER er derfor enig i, at det er hensigtsmæssigt, at der også fremover vil gælde samme forældelsesfrist for bidragskrav og krav på tilskud m.v.

Ud over opkrævning af bidrag og udbetaling af ydelser i henhold til AER-loven administrerer AER udbetaling af bonus til elever, jf. bekendtgørelse nr. 220 af 20. marts 2006 af lov om bonus til elever i ungdomsuddannelse med lønnet praktik. Denne elevbonus finansieres af staten. Af lovens § 5, stk. 3, fremgår det, at blandt andet § 30 om forældelse i lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion finder tilsvarende anvendelse i denne lov. AER skal derfor anbefale, at denne henvisning snarest ophæves, så der ikke er tvivl om, efter hvilke regler, elevernes krav på bonus forældes.

--oo0oo--

For så vidt angår LG, har vi ikke bemærkninger til lovforslaget.

I det omfang ministeriet har spørgsmål til ovenstående eller i øvrigt måtte ønske uddybning heraf, kan undertegnede kontaktes på telefon 48 20 44 20.

Venlig hilsen

Michael Callisen

AKT.NR.**BYGGEMATERIALE
INDUSTRIEN**

EN DEL AF DANSK INDUSTRI

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

26. januar 2007
AWT

**Udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer
(Forældelsesloven) og til forslag til lov om ændring af
forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.**

Der henvises til Ministeriets høringsskrivelse af 22. december 2006, idet nærværende høringssvar skal anses som et supplement til det af Dansk Industri afgivne høringssvar af 24. januar 2007.

Byggematerialeindustrien under Dansk Industri kan som Dansk Industri ikke tilslutte sig et forslag om ophævelse af den absolutte reklamationsfrist ved køb af byggematerialer, der medfører, at fristen for at gøre mangler gældende ved byggematerialer reelt udvides fra fem til 10 år. En sådan udvidelse vil ikke være til reel værdi for forbrugerne men til gengæld påføre erhvervslivet øgede byrder.

Byggematerialeindustrien hæfter sig ved, at Justitsministeriet henviser til arbejdet i det udvalg om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af byggematerialer, der blev nedsat i kølvandet på Eternit-dommen, og som afgav betænkning i december 2003. Betænkningen indeholder en vurdering af gældende ret om reklamationsfrister på byggematerialer, såvel nationalt som internationalt samt en vurdering af omfanget af mangler ved byggematerialer. Konklusionen fra det samlede udvalg er interessant derved, at såvel tilhængere som modstandere af en forlænget reklamationsfrist var enige om, at der kun i begrænset omfang forekommer materiale-svigt ved byggeri, men at i det omfang, der forekommer svigt vedrørende eternit- og tegltage, må en væsentlig del af dette svigt antages at kunne henføres til mangler ved de leverede byggematerialer. Udvalget var desuden enige om at lægge til grund, at manglerne ved byggematerialer - uanset om materialerne er anvendt i offentligt eller privat byggeri - normalt må antages at ville give sig udslag inden for de første 5 år efter byggeriets aflevering, alternativt leveringen af materialerne. For visse typer af byg-

gematerialer (navnlig eternittage og tegltage) vil skaderne dog kunne vise sig på et senere tidspunkt.

Efter en gennemgang af retsstillingen i de nordiske lande og EU-lande fandt udvalget endvidere, at en eventuel forlængelse af de nuværende danske reklamationsfrister *ikke* vil kunne begrundes i hensynet til at skabe ensartede regler inden for EU (eller Norden). Ud fra de således modtagne oplysninger konstateredes det, at der i de forskellige lande opereres med 3 grupper: En gruppe med reklamationsfrister på 2 år (eller kortere), en anden gruppe med frister på mellem 5 og 6 år, og endelig en tredje - betydeligt mindre - gruppe med frister på 10 år.

Der er således ikke med rapporten konstateret og dokumenteret et generelt problem og dermed et behov for en ændring af de pågældende frister, hvilket bør være en betingelse for at ændre fristerne i købeloven så markant.

Set i lyset af regeringens bestræbelser for at fremme konkurrencen for handlen med byggematerialer, senest kommet til udtryk ved etableringen af den meget omtalte Kvikskranke i regi af Erhvervs- og Byggestyrelsen, finder Byggematerialeindustrien det højst besynderligt, at der nu fremsættes et lovforslag, som reelt vil virke som en handelshindring. Det er en kendt sag, at der på europæisk plan arbejdes hårdt på harmonisering af byggevarerstandarder med henblik på at fremme den fri bevægelighed af byggevarer, men efter Byggematerialeindustriens opfattelse vil en udvidelse af den danske reklamationsret ved køb af byggematerialer kollidere med dette arbejde, hvorfor Danmark bør afstå fra dette. Etablering af særlige danske krav vil virke konkurrencebegrænsende og reducere udenlandske leverandørers interesse for at markedsføre sine produkter i Danmark.

Lovforslaget behandler ikke den "reklamationsklemme", som danske importører/sælger, som har importeret byggematerialer, kan komme til at befinde sig i. Reklamationsklemmen for den danske importør vil være en realitet i alle de tilfælde, hvor der i kontrakten mellem den danske importør og den udenlandske sælger/producent ikke udtrykkeligt er aftalt, at dansk ret skal finde anvendelse. IP-regler vil jo i disse tilfælde som hovedregel føre til anvendelse af sælgers lands lov.

Det må frygtes, at dette i realiteten vil føre til, at sælgere af byggematerialer på det danske marked vil være tilbageholdende med at markedsføre udenlandske produkter, da disse sælgere langt fra i alle tilfælde vil kunne gennemtvinge et dansk lovvalg i deres kontrakter med udenlandske leverandører.

Den nævnte reklamationsklemme må antages i endnu højere grad end det i dag er tilfældet at koncentrere udbuddet af byggematerialer til danske

produkter. Ud fra et konkurrenceretligt synspunkt er indførelsen af en særlig dansk reklamationsfrist derfor absolut ikke hensigtsmæssig og i direkte strid med regeringens og branchens ønsker om at fremme konkurrencen på området.

Desuden bør det påpeges, at selvom omfanget af mangler ved byggematerialer er særdeles begrænset, vil en udvidelse af reklamationsfristen fra fem til 10 år alligevel påføre leverandørerne en administrativ såvel som økonomisk byrde. På det administrative plan skal leverandørernes markedsføringsmateriale samt salgs- og leveringsbetingelser ændres, og dokumentation i form af fakturaer og ordrer skal fremover gemmes i ethvert led i handelskæden over 10 år mod fem år i dag. Som konsekvens af almindeligt anerkendt god regnskabspraksis tvinges leverandørerne til at foretage yderligere hensættelser til imødekommelse af eventuelle senere forbrugerkrav, ligesom der vil være forbundet udgifter til de omtalte administrative byrder. Disse forhold må befrygtes at føre til øgede priser på det danske marked.

Endelig vil Byggematerialeindustrien pege på en række praktiske og resourcekrævende problemer for leverandørerne ved en omlægning af reglerne på området. De vil variere fra virksomhed til virksomhed og kan komme til udtryk i form af yderligere test, produkttilpasning, omlægning af produktionen samt redigering af salgs- og leveringsmateriale og andet informationsmateriale, lige som producenten skal sikre, at varer leveret fra producenten på gamle betingelser, ikke længere er til stede på lagre hos forhandlere, entreprenører mv.

Byggematerialeindustrien må med henvisning til ovennævnte - og i særdeleshed med understregningen af, at det går stik imod bestræbelserne på at øge konkurrencen på området - meget stærkt fraråde at ophæve den absolutte reklamationsfrist ved køb af byggematerialer, der medfører, at fristen for at gøre mangler gældende ved byggematerialer reelt udvides fra fem til 10 år.

Med venlig hilsen

Anne Windfeldt Trolle
Branchedirektør

AKT.NR. 46

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

18. januar 2007

Jmt. modt.

KT/JN

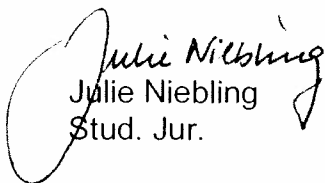
19 JAN. 2007

Att.: Lennart Haumann

Ang. udtalelse om udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer mm.

Med henvisning til Deres brev af 22. december angående udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer, sagsnr.: 2005-705-0012, gøres der opmærksom på, at D.A.F ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen
Danmarks Automobilforhandler Forening

Julie Niebling
Stud. Jur.

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 705 - 0012

Dansk Arbejdsgiverforening
Vester Voldgade 113
1790 København V

Telefon 33 38 90 00
Telefax 33 12 29 76
Kontortid 8.30-16.30
E-mail: da@da.dk
Giro 5 40 08 99

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

5. februar 2007

FLD/THR/0860

07-01-29 - Høring Forslag til lov
om forældelse af fordringer_FLD.THR.0860.doc

Høring om forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (2005-705-0012)

DA skal oplyse, at man ikke kan støtte lovforslagets § 4, hvorefter forældelsesfristen på 5 år fastholdes for fordringer, som støttes på aftale om udførelse af arbejde som led i et ansættelsesforhold. Dette vil være en ubegrundet undtagelse for den almindelige forældelsesfrist på 3 år efter lovforslaget.

DA finder, at forslaget om denne særlige undtagelse strider mod selve lovforslagets ræsonnement og hele grundlaget for kortere generelle forældelsesfrister. § 4 i forslaget synes da heller ikke begrundet i lovforslaget. Forslaget vil på dette punkt f.eks. medføre, at en virksomheds krav mod en kunde vil være forældet på grund af den almindelige 3-årige forældelsesfrist, medens virksomheden for lønarbejdet over for lønmodtagere vil hæfte længere og således ikke vil kunne få dækning for lønkravet.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Sign. Flemming Dreesen

Dansk Byggeri

Tekniq

DANSKE ARK

F.R.I.

Lennart Houmann / Jens Teilberg Søndergaard
Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholsgade 10
1216 København K.

22. januar 2007
Sagsnr.: 212933

Høring vedrørende udkast til ændring af lov om forældelse af fordringer m.v. Deres sagsnr. 2005-705-0012. JTS40887.

Undertegnede organisationer har følgende bemærkninger:

Vi mener, som 7 af de 14 medlemmer af udvalget bag betænkningen om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af byggematerialer (bet. 1433/2003), at der ikke er påvist et behov for ændring eller udvidelse af forbrugerbeskyttelsen vedrørende den i før nævnte betæknings reklamationsfrist på 5 år.

Oplysningerne fra Byggeskadefonden har tidligere bekræftet antagelser om, at skader normalt vil give sig udslag inden for 5 år fra aflevering. Muligheden for at dokumentere et eventuelt krav mod den udførende er meget lille, når der er gået flere år efter arbejdets udførelse. Bevisførelsen både er vanskelig og omkostningskrævende i ældre sager.

Som følge heraf er der ikke noget til hinder for aftaler, herunder forhåndsftaler mellem parterne om en kortere forældelsesfrist, i hvert fald når førnævnte aftaler ikke forkortes til mindre end 5 år.

Med venlig hilsen

Dansk Byggeri

Tekniq

DANSKE ARK

F.R.I.

Mogens Hansen

Jan Eske Schmidt

Preben Dan

Ulla Sassarsson

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K
Att.: Lennart Houmann

danskenergi

Rosenørns Allé 9
DK 1970 Frederiksberg C
Tlf: 35 300 400
Fax: 35 300 401
e-mail: de@danskenergi.dk
www.danskenergi.dk

Dok. ansvarlig: IGL
Sekretær: bd
Sagsnr: 02/3
Doknr: 4

25-01-2007

Høringssvar til Forslag til lov om ændring af lov om forældelse af fordringer mv.

Justitsministeriet har med brev af 22. december 2006 sendt forslag til Forældelsesloven i høring hos en række organisationer, hvoraf Dansk Energi ikke er iblandt.

Da Dansk Energis medlemmer (elforsyningsvirksomhederne) leverer en kontinuerlig ydelse i varige aftaleretlige forhold, har Dansk Energis medlemmer en særlig interesse i forældelsesreglerne.

Til brug for afregning af den leverede ydelse - elektriciteten - indhenter Dansk Energis medlemmer (netselskaberne) normalt en gang årligt aflæsninger af elmålerne fra de mange private kunder, men estimerer forbruget, når aflæsningen af måleren ikke meddeles af kunden.

Selskaberne har i de seneste mange år tilvejebragt en meget rationel og omkostningsbevidst procedure for udarbejdelse af foreløbige og endelige regninger til kunder.

Hertil kommer, at selskaberne siden 1982 har været underlagt en særlig restanceprocedure, der løber over en længere periode og således er venlig over for kunden bl.a. under hensyn til at elektricitet er så nødvendig en vare. Proceduren er godkendt af tilsynsmyndigheden, dvs. i dag Energitilsynet.

Det er Dansk Energis umiddelbare opfattelse, at de 5 år bør bevares i varige retsforhold med løbende leverancer, idet forbrugeren er beskyttet af *condictio indebiti* regler dvs. 1 års forældelse, når forbrugeren har modtaget en saldoregning. En 3-årig forældelse vil betyde, at elleverandører og andre leverandører af løbende leverancer skal være mindre langmodige overfor kunderne og stramme deres inkassoprocudurer. Umiddelbart kunne en 3-årig forældelsesfrist smitte af på inkassoprocudurerne, så der fremprovokeres betydeligt flere afbrydelser pga. restance, og som følge deraf øgede omkostninger og ulemper for kunderne og ekstra administrative omkostninger og byrder for netselskaberne.

En generel 3-årig forældelse for elforsyningens krav om betaling for leveret el kan således i elforsyningens kundeforhold betyde, at kunderne reelt stilles dårligere, og at omkostningerne til måling og aflæsning samt inkasso øges væsentligt. Dette kan tillige være tilfældet for øvrige leverandører af løbende leverancer f.eks. i vand-, gas- og fjernvarmesektoren.

De fremsendte kommentarer er foreløbige, idet der ikke har været tid til en gennemgribende analyse af konsekvenserne af en 3-årig forældelse.

Vi skal anmode Justitsministeriet om at acceptere fremsendelse af yderligere bemærkninger primo februar 2007, således at vi kan belyse eller eventuelt afkræfte, at energileverandørerne og deres kunder har et særligt problem med en generel 3-årig forældelse.

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Ib Gunnar Larsen
Kontorchef, cand. jur.

Kopi: Energitilsynet, DFF, DONG, HNG, NGMN, NGF

danskenergi

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: Lennart Houmann

Rosenørns Allé 9
DK 1970 Frederiksberg C
Tlf: 35 300 400
Fax: 35 300 401
e-mail: de@danskenergi.dk
www.danskenergi.dk

Dok. ansvarlig: IGL
Sekretær: Igu
Sagsnr: 02/3
Doknr: 5

02-02-2007

Fortsat hørings svar til Forslag til lov om forældelse af fordringer mv.

Dansk Energi indsendte den 25. januar 2007 sine bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Foreningen har nu haft lejlighed til at konferere sine bemærkninger med de praktiske forhold i elforsyningsvirksomhederne og kan oplyse, at branchen ikke ser det som uovervindeligt, at indrette sig på en forældelse på 3 år i stedet for 5 år.

Det kan ikke afvise, at betalings- og afregningsprocedurerne skal strammes i en retning, der ikke er til gavn for de kunder, der ikke betaler punktligt.

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Ib Gunnar Larsen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

26. januar 2007

GRY 1jev

937

Deres sagsnr. 2005-705-0012

grv@danskerhverv.com

Forslag til lov om forældelse m.fl.

Dansk Erhverv takker for modtagelsen af høringen til udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer og lov om ændringer af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.

Generelle bemærkninger:

HTSI – nu Dansk Erhverv – har været repræsenteret i det udvalg, som har udarbejdet betænkning og forslag til ny forældelseslovgivning.

Det er Dansk Erhvervs overordnede opfattelse, at der generelt i udkastet til forslag til lov om forældelse af fordringer er en god balance mellem debitorernes og kreditorernes interesser.

Dansk Erhverv kan således tilslutte sig hovedreglen om en forældelsesfrist på tre år gældende fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til fordringen eller skyldneren.

Særlige bemærkninger til forældelseslovforslaget:

§ 11

Dansk Erhverv har bemærket, at man ikke har medtaget anbefalingen fra forældelsesudvalgets flertal om, at lade forældelsesfristen overfor kautionisten følge de regler, der gælder for forældelse af fordringen mod hovedskyldneren. Dansk Erhverv er af den opfattelse, at såfremt man følger flertallets indstilling, vil man undgå et behov for at indbringe kravene for domstolene – herunder fogedretterne – med henblik på at afbryde forældelsen over for en kautionist. En regel som den foreslåede giver et større og uhensigtsmæssigt fokus på kautionisten. Det kan også medføre, at muligheden for at stille kaution bliver mindre attraktivt og dermed hindre, at virksomheder opnår den ønskede finansiering, ligesom eventuelle afdragsordninger vil blive afslået, da kreditor i den tid, afdragsordningen løber, vil kunne risikere at miste sin mulighed for at søge sig fyldestgjort hos kautionisten.

§ 26, stk. 2

Det fremgår i lovudkastets § 26 stk. 2, at forældelseslovens frister ikke kan fraviges i forbrugerforhold. Dansk Erhverv opfordrer til, at denne bestemmelse udgår af forslaget i overensstemmelse med, hvad hele forældelsesudvalget, bortset fra Forbrugerrådet, har foreslået.

Bestemmelsen er så bredt formuleret, at det ikke er muligt at forudse samtlige konsekvenser af en sådan bestemmelse, hvilket netop har været baggrunden for det øvrige udvalgs indstilling.

Såfremt bestemmelsen fastholdes, bør det udtrykkeligt fremgå, at § 26 ikke er til hinder for at indgå aftaler af tidsbegrænset varighed, som et månedskort til bus eller tog, hvor transportørens pligter ophører, når den periode, der er betalt for, er udløbet. Ligeledes skal det fremgå, at paragraffen ikke hindrer aftaler om, at f.eks. gavekort eller tilgodebeviser kan udstedes med en tidsbegrænsning, der er kortere end tre år. Det kan for eksempel være nødvendigt med sådanne aftaler, hvor der er tale om tilgodebeviser vedrørende varer, der er udgående eller forretninger, der er under ophør.

Særlige bemærkninger til forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.):

§ 1 nr. 2 om byggematerialer

Byggematerialer adskiller sig fra andet løsøre ved, at det på tidspunktet for opdagelsen af en mangel ofte indgår som bestanddel af en fast ejendom. Dette hindrer som udgangspunkt ophævelse af handlen, da tilbagelevering ikke er mulig.

Samtidig er det karakteristisk, at konsekvenserne af fejl ikke kan afhjælpes fuldt ud ved omlevering af en fejlfri vare, som tilfældet er ved køb og salg af løsøre i almindelighed. Omkostningerne til udskiftning/ombygning vil ofte udgøre den væsentligste omkostning.

Det er uforståeligt, at lovforslaget, imod et enigt udvalgs indstilling, bortset fra Forbrugerrådet, fordobler ansvarsperioden og forældelsesfristen i byggeriet fra 5 til 10 år, samtidig med at man generelt halverer de almindelige forældelsesfrister. Altså et forslag som går stik imod den generelle målsætning og tendens med kortere frister.

Det må forudses, at en lov om 10-års reklamationsfrist vil medføre mange flere sager om byggeri, forbrugeren selv har udført, selvom disse ofte vil skyldes fejlkonstruktion eller dårlig vedligeholdelse og ikke materialefejl. En forlængelse af reklamationsfristen kan derfor blive unødigt processkabende.

Sager om materialefejl er forholdsvis sjældne. Dette stemmer med erfaringerne fra vore nabolande, hvor sager herom stort ikke har været forelagt disse landes højesteretter. En lovgivning om 10-års reklamationsfrist kan indbyde til besværlige retssager med hensyn til bevis for manglerne, materialets identitet mv.

Dernæst skal peges på, at Danmark med den 5-årige frist i købeloven allerede giver noget af den bedste forbrugerbeskyttelse i EU. Yderligere krav vil svække danske virksomheders konkurrenceevne.

Udgangspunktet for denne del af lovforslaget var Folketingets ønske efter Højesterets dom i eternitsagen, hvor en eternitfabrik blev frifundet for ansvar for en tagbelægning. Dette førte til nedsættelse af udvalget om ansvar for byggematerialer, som i sin betænkning – nr. 1433 fra 2003 –

Fra: hklorentzen [mailto:hklorentzen@mail.tele.dk]

Sendt: 28. december 2006 19:25

Til: Jens Teilberg Søndergaard

Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.

Dansk Fritidsfiskerforbund har ingen kommentarer til disse ændringer.

Mvh.

Dansk Fritidsfiskerforbund

Harry K. Lorentzen

Formand

Jmt. Mdt.
25 JAN. 2007

AKT.NR. 77

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

24. januar 2007
hsz

Udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven) og til forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v.

Dansk Industri har været repræsenteret i det af Justitsministeriet nedsatte lovforberedende udvalg og har således medvirket til udarbejdelsen af Betænkning nr. 1460 om revision af forældelseslovgivningen, som ligger til grund for de ovennævnte udkast til lovforslag.

DI kan således i alt væsentligt tilslutte sig indholdet af de to lovudkast. DI ønsker dog at bemærke, at det findes uhensigtsmæssigt, når det i lovudkastets § 11 (Forældelsesloven) imod indstillingen fra flertallet i det lovforberedende udvalg foreslås, at forældelsesfristen for kreditors krav mod kautionisten skal undergives en forældelsesfrist på tre år fra forfaldstidspunktet i forhold til kautionisten uden hensyn til, hvilke forældelsesfrister kravet mod hovedskyldneren er underlagt.

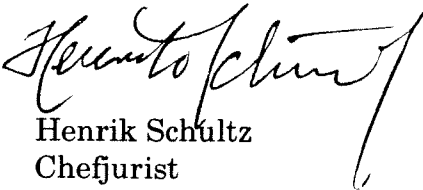
DI finder, at gældende ret på dette område bør opretholdes, således at kreditors krav mod kautionisten forældes efter de regler, der gælder for forældelse af kravet mod hovedskyldneren. Det findes naturligt og mest hensigtsmæssigt, at kautionens forpligtelse også i forældelsesmæssig henseende knyttes til den fordring, der hæftes for. Selve formålet med kaution er at øge kreditors sikkerhed, og det vil derfor være i strid med formålet med kautionens etablering, såfremt kautionisten på grund af en kortere forældelsesfrist vil kunne undgå hæftelsen.

DI kan endvidere ikke tilslutte sig, at det imod indstillingen fra et stort flertal i det lovforberedende udvalg nu i lovudkastets § 26, stk. 2 (Forældelsesloven) foreslås, at lovens forældelsesfrister ikke kan fraviges i forbrugerforhold med det resultat, at virksomhedernes ansvarsperiode på 5 år i henhold til AB 92 ikke kan opretholdes i forbrugerforhold. Ansvarsperioden vil i sådanne forhold i henhold til lovudkastet blive på 10 år. Lov-

udkastet er altså på dette punkt i direkte modstrid med den generelle målsætning om kortere forældelsesfrister.

Endelig finder DI ikke, at der er dokumenteret et behov for at gennemføre den i lovudkastets § 4 (Forældelsesloven) foreslåede særregel for fordringer, der støttes på aftale om udførelse af arbejde som led i et ansættelsesforhold.

Med venlig hilsen

Henrik Schultz
Chefjurist

Justitsministeriet
Formueretskontoret, lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
31 JAN. 2007

Att.: Jens Teilberg Søndergaard

København, 30 januar 2007

Forældelsesregler

Vi takker for invitationen og kan orientere Justitsministeriet om at vi ikke har nogle kommentarer til forslaget.

Med venlig hilsen
Dansk Kredit Råd
Sekretariatet

Rikke Lykars
c/o Lindorff
Roskildevej 342A
2630 Taastrup
Telefon: +45 4330 1160 Telefax: +45 7026 8601
E-mail: sekretariatet@dk-r.dk
Web: www.dk-r.dk

AKT.NR. 78

Jmt. modt.

25 JAN. 2007

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

INDDRIVELSESDVALGET

24. januar 2007

Vedrørende udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.).

Inddrivelsesudvalget i Dansk Told & Skatteforbund har modtaget ovenstående udkast i høring.

Inddrivelsesudvalget har i den forbindelse følgende bemærkninger:

Vedr. forslag til lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven).

Ad. § 6.

Inddrivelsesudvalget i Dansk Told & Skatteforbund er af den opfattelse, at den særstatus, der lægges op til at tilkomme pengeinstitutterne (10-års fristen), også bør gælde det offentlige. De offentlige kasser bør tilgodeses på lige fod med de private pengeinstitutter.

Ad. § 18, stk. 2.

I § 18, stk. 2, står blandt andet: "Foretages udlæg af en pantefoged eller told- og skattefoged, afbrydes..."

"Told- og skattefoged" bør slettes, idet alle i dag benævnes "Pantefoged".

Ad. § 18, stk. 4.

Inddrivelsesudvalget i Dansk Told & Skatteforbund skal blot hilse den med denne paragraf indførte ændring af nugældende ret velkommen.

Justitsministeriet, Lovafdelingen 20 Nr.

Ad. § 25, stk. 2.

Inddrivelsesudvalget i Dansk Told & Skatteforbund skal foreslå, at der tilføjes et nyt pkt. nr. 4, med følgende tekst:

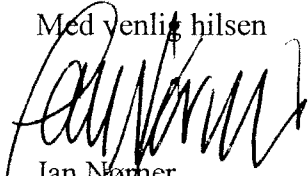
"4) udlæg foretaget af en pantefoged."

Det bør ikke alene være de private kasser, der tilgodeses, men også de offentlige kasser.

Vedr. forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.

Inddrivelsesudvalget i Dansk Told & Skatteforbund har ingen bemærkninger til det fremsendte forslag.

Med venlig hilsen

Jan Nømer
faglig sekretær

33

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: jm@jm.dk
jts@jm.dk

22. januar 2007

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2007-111-0001
Sagsbehandler
Henriette Vincens
Nielsen
Direkte 3319 3236

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. - Justitsministeriets sagsnr. 2005-705-0012

Ved e-post af 22. december 2006 har Justitsministeriet anmodet Datatilsynet om en udtalelse om ovennævnte forslag.

I den anledning skal Datatilsynet udtale, at forslagene ikke giver tilsynet anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Henriette Vincens Nielsen

DE DANSKE BILIMPORTØRER

DBI 07:006e

Justitsministeriet
Att.: Jens Teilberg Søndergaard
E-mail: jm@jm.dk / jts@jm.dk

26. januar 2007
BM/ejo

Vedr.: J.nr.: 2005-705-0012 – Forslag til lov om forældelse af fordringer

Idet vi takker for Justitsministeriets høringsbrev af 22/12-06 med udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer, kan vi oplyse, at vi ikke har nogen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Bent Mikkelsen
Adm. direktør

Justitsministeriet
Att. Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Høringssvar

Justitsministeriet har med mail af 22. december 2006 sendt udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. i høring.

DSB har følgende bemærkninger:

DSB bemærker, at den kortere forældelsesfrist på 3 år vil gælde for fordringer på kontrolafgifter udstedt med hjemmel i lov om jernbane § 23.

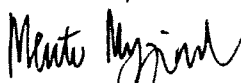
Alene DSB S-tog a/s udsteder årligt ca. 100.000 kontrolafgifter, hvoraf mindre end 20 % betales af passageren eller inddrives af SKAT efter bestemmelsen i § 23, stk. 2. Da en kontrolafgift efter det oplyste falder under SKAT's bagatelgrænse for iværksættelse af lønindeholdelse og udpantning, er modregning i passagerens overskydende skat typisk den eneste måde, hvorpå ubetalte kontrolafgifter systematisk inddrives.

Forkortelsen af forældelsesfristen til 3 år begrænser tilsvarende muligheden for modregning i overskydende skat. Den kortere forældelsesfrist begrænser således umiddelbart sandsynligheden for inddrivelse ved modregning i overskydende skat, hvis der ikke iværksættes retsskridt efter forældelseslovens § 16. En fastholdelse af den nuværende procentdel af betalte og inddrevne kontrolafgifter forudsætter således iværksættelse af retsskridt. Det vil være forbundet med administrative konsekvenser, som i første række vil ramme SKAT som restanceinddrivelsesmyndighed og kan have økonomisk konsekvens for DSB og DSB S-tog.

Andre jernbanevirksomheder og trafikselskaberne, jf. lov om trafikselskaber § 24, vil befinde sig i samme situation som DSB og DSB S-tog a/s.

Efter DSB's opfattelse bør lovforslaget tage højde for ovennævnte; enten i form af en længere forældelsesfrist for fordringer, som inddrives af en restanceinddrivelsesmyndighed, eller en adgang til afbrydelse af forældelse f. eks. ved påmindelse.

Med venlig hilsen

Merete Mygind

Koncern- sekretariatet

2. februar 2007

DSB
Koncern-sekretariatet
Sølvgade 40
DK-1349 København K

Direkte 33 54 42 10
Mobil 24 68 42 10
memy@dsb.dk
www.dsb.dk

Afsender Merete Mygind
Journalnr. Ab 900

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
25 JAN 2007

24. januar 2007

Vedr. Sagsnr. 2005-705-0012 - Høringssvar.

Foranlediget af Justitsministeriets anmodning om afgivelse af en udtalelse om udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven) m.v., skal Finans og Leasing hermed fremkomme med følgende udtalelse:

Leasing tilbydes i 2 varianter, dels som finansiel leasing dels som operationel leasing.

Finans og Leasing har udgivet ABL 95 - 2. udgave, 2004, der er standardvilkår, som anvendes ved indgåelse af aftaler om finansiel leasing. Finansiel leasing er defineret i standardvilkårenes § 1.2. Der vedlægges kopi af de omhandlede standardbetingelser.

Finansiel leasing er beskrevet flere steder i den juridiske litteratur, herunder i Finansiel leasing, 1997, Poul Gade. Blandt nyere litteratur fremhæves Kreditretten, 4. udgave, 2005, Lennart Lyng Andersen og Erik Werlauff.

Det fremgår af ovennævnte, at finansiel leasing er en finansieringsform ved anskaffelse af driftsinventar og driftsmateriel, og således ofte fremstår som et alternativ til finansieringen ved banklån mod sikkerhed i de pågældende effekter. Det er således en følge heraf, at leasingtageren ved finansiel leasing er afskåret fra at fremsætte krav over for leasinggiveren i tilfælde af mangler og/eller forsinkelse, men henvises til - mod transport - at gøre sådanne krav gældende mod leverandøren.

Østre Landsret, 22. Afdeling har ved dom afsagt den 15.12.2006 fastslået, at kravene i medfør af en finansiel leasingaftale på leasingydelse og erstatningskrav ikke var omfattet af 1908-lovens § 1 stk. 1, nr. 1, litra b, idet der var tale om en "finansiel aftale og ikke en aftale om brug af løsøre". Kopi af dommen vedlægges.

Dommen er en stadfæstelse af Københavns Byrets dom af 12.4.2006, der ligeledes vedlægges.

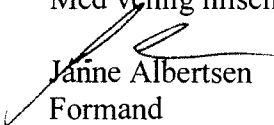
Finans og Leasing kan tilslutte sig de hensyn, der ligger bagved forslaget om en ændring af forældelsesreglerne. Imidlertid vil det nu foreliggende lovforslag indebære, at krav i henhold til finansielle leasingkontrakter - svarende til de krav, der var fremsat i ovennævnte dom -

fremover allerede vil blive forældede efter 3 år. Herved sidestilles kravene f.eks. med krav på at oppebære en købesum.

Som beskrevet ovenfor, er finansiel leasing imidlertid en finansieringsform, og kravene i henhold til en finansiel leasingkontrakt bør derfor først forældes efter 10 år, svarende til hvad der ifølge lovforslaget kommer til at gælde for pengelån. Herved opretholdes den netop ved Østre Landsret fastslåede retstilstand, dog med en forkortelse af forældelsesperioden fra 20 til 10 år, som for krav ifølge pengelån.

Eventuelle spørgsmål kan rettes til advokat Erik Malberg, Philip & Partnere, telefon 33131112.

Med venlig hilsen

Janne Albertsen
Formand

Erik Malberg
Advokat

Bilag:
Standardbetingelser ABL95
Kopi af 2 domme

Til
Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til jm@jm.dk

Finansrådets hørings svar – Udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v.

Finansrådet har modtaget udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (herefter lovforslaget) og lov om ændringer af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. i høring, med anmodning om at fremkomme med bemærkninger hertil.

Det fremsendte udkast til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. har Finansrådet ikke bemærkninger til.

Generelt til lovforslaget

Finansrådet har deltaget i udvalget om revision af forældelseslovgivningen som blev nedsat af Justitsministeriet i 2001, og kan tilslutte sig hovedreglen om en forældelsesfrist på tre år gældende fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til fordringen eller skyldneren. Finansrådet kan ligeledes tilslutte sig forslaget om, at forældelsesfristen skal være 10 år for fordringer i henhold til pengelån eller ubevilgede overtræk på konti i pengeinstitutter, samt at indlån i pengeinstitutter vil forældes efter 20 år.

Generelt bemærkes det, at lovforslaget vil have økonomiske og administrative konsekvenser for alle kreditorer - heriblandt pengeinstitutterne. Det er dog Finansrådets overordnede opfattelse, at der generelt i lovforslaget er en god balance mellem debitorernes og kreditorernes interesser.

Den omtalte balance i lovforslaget forrykkes imidlertid på en u hensigtsmæssig måde ved lovforslagets § 11, hvorefter en fordring mod en kautionist forældes 3 år efter det tidspunkt, hvor fordringen kunne kræves betalt af denne. Bestemmelsen vil medføre, at kreditor skal have et større fokus på kautionisten og inddrivelsen mod denne, hvilket harmonerer dårligt med hensigten bag bestemmelsen som netop synes at skulle varetage hensynet til kautionisten.

Finansrådet foreslår derfor, at forældelse af kreditors krav mod kautionisten følger de regler, der gælder for forældelse af fordringen mod hovedskyldneren.

19. januar 2007

Finansrådets Hus
Amallegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Kontakt Louise Kleiner
Direkte 3370 1059
lkl@finansraadet.dk

Journalnr. 333/04
Dok. nr. 161358-v1

Konkrete bemærkninger til lovforslaget

Side 2

§11 Forældelse af kreditors krav mod kautionisten

Finansrådet har noteret sig, at udkastets § 11 indeholder anbefalingen fra forældelsesudvalgets mindretal om, at en fordring mod en kautionist skal forældes 3 år efter det tidspunkt, hvor fordringen kunne kræves betalt af denne.

Journalnr. 333/04

Dok. nr. 161358-v1

Finansrådet skal gentage synspunkterne fra høringsvaret vedrørende betænkningen fra den 5. september 2005 og endnu engang anbefale at Justitsministeriet følger forslaget fra forældelsesudvalgets flertal. Således mener Finansrådet, at når en fordring er sikret ved kaution, skal forældelsesfristen over for kautionisten bestemmes efter de regler, der gælder for forældelse af fordringen mod hovedskyldneren.

Det vil være den mest naturlige løsning at lade forældelsesfristen overfor kautionisten følge de regler, der gælder for forældelse af fordringen mod hovedskyldneren, da formålet med kaution netop er, at skabe større sikkerhed for kreditor.

Som en følge af lovforslagets § 11 vil sager mod kautionister ved misligholdelse skulle udskilles forlods og køre særskilt for at sikre, at kravet mod kautionisten ikke forældes. Kreditorerne vil af denne grund skulle have et større og mere u hensigtsmæssigt fokus på kautionisten og inddrivelsen mod denne, ligesom det i forhold til hovedskyldneren vil medføre et skævt forældelsesforløb, som vil komplicere processen. Finansrådet vurderer at et sådant forløb vil blive opfattet negativt af kautionisten, hvilket harmonerer dårligt med hensigten om at varetage hensynet til kautionisten, som ifølge bemærkningerne ligger til grund for bestemmelsen.

§ 20 Foreløbig afbrydelse af forældelse

I lovforslagets § 20, stk. 1 henvises der til § 15. Henvisningen synes forkert og bør formentlig i stedet være til lovforslagets § 16.

Bemærkningerne til lovforslaget s. 85, 4. afsnit

I afsnittet henvises der til lovforslagets §§ 16-19, men der bør formentlig også henvises til § 15.

Finansrådet besvarer gerne eventuelle spørgsmål, som ovenstående giver anledning til.

Med venlig hilsen

Louise Kleiner

Direkte 3370

@finansraadet.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Formueretskontoret
jm@jm.dk

30. januar 2007

Benedicte Federspiel
Dok. 48458/ph

Forældelse

Justitsministeriet har med brev af 22. december 2006 (sagsnr. 2005-705-0012) sendt udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.) i høring.

Det var Forbrugerrådet, der i mange år opfordrede justitsministeren til at nedsætte et udvalg til at revidere forældelsesreglerne. Forbrugerrådets opfordring var især baseret på afgørelser i Pengeinstitutankenævnet, hvor der påvistes et stort behov for at nedsætte forældelsesfristen for pengekrav, og i Realkreditankenævnet, hvor realkreditinstitutter – mange år efter, at et hus var solgt på tvangsauktion – rejste krav om betaling af restgæld over for den tidligere ejer uden at have rykket for eller mindet om kravet i mange år.

Forbrugerrådet er derfor enig i, at det foreslås, at den almindelige hovedregel bliver en forældelsesfrist på 3 år (tidl. 5 år) kombineret med en absolut forældelsesfrist på 10 år (tidl. 20 år.) Forbrugerrådet har siddet i det udvalg, der afgav betænkning om forældelseslovgivning, og fandt kun anledning til at dissentiere få steder.

Vedrørende forældelse i forbindelse med **personskade** finder Forbrugerrådet det ikke rimeligt, at der skal gælde en absolut forældelsesfrist, selvom der er foreslået en frist på 30 år. En absolut frist, der løber fra den skadevoldende handlingens ophør, betyder, at forældelse kan være indtrådt, inden skaden er sket eller konstateret. Det betyder for skadelidte, at før erstatningskravet er opstået, kan det være forældet. Noget sådant er særligt urimeligt, når det drejer sig om personskader, som godt kan være mere end 30 år om at udvikle sig.

Denne urimelighed kan imødegås ved ikke at have en absolut frist på personskadeområdet, hvilket også kendes fra andre lande, fx Finland og til dels Norge.

Fiolstræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København K

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail fbr@fbr.dk
Web www.fbr.dk

En afvejning af skadevolders interesse i at kunne forudberegne forældelsen over for hensynet til skadelidtes mulighed for at kunne få erstatning må efter Forbrugerrådets opfattelse føre til, at hensynet til skadelidte slår igennem. Derfor taler også, at den, der har udført en handling, der nu er ophørt, men som – hvis der ikke gribes afværgende ind – ad åre vil medføre en skade (fx på produktansvarsområdet), kan pådrage sig erstatningsansvar ved ikke at advare eller kalde produktet tilbage.

Forbrugerrådet hilser det velkommen, at Justitsministeriet har valgt at følge Forbrugerrådet i lovforslaget - i modsætning til i udvalget/betænkningen – og har gjort forældelsesfristerne **præceptive, også når det er en forbruger, der er kreditor**, således at der hverken kan indgås en aftale om en kortere eller længere forældelsesfrist til skade for en forbruger, hvadenten denne er kreditor eller debitor

Forbrugerrådet er også tilfreds med, at ministeriet ikke har valgt at følge erhvervs-siden i udvalget, men foreslået, at krav mod **kautionsister**, der meget vel kan være en almindelig forbruger, i alle tilfælde, dvs. også selvom fordringen mod hoved-skyldneren er omfattet af en længere frist, forældes på 3 år fra det tidspunkt, da fordringen kunne kræves betalt af kautionsisten.

Med venlig hilsen

Karsten Kolding
Chef for Forbrugerpolitisk Center

Benedicte Federspiel
Chefkonsulent

Foreningen Danske Revisorer

Munkehatten 32 · 5220 Odense SØ · Telefon 65 93 25 00 · telefax 65 93 25 08
Webadresse: www.fdr.dk · E-mail: sekretariat@fdr.dk

Justitsministeriet
Formuretskontoret – Lovafdelingen
Jens Teilberg Søndergaard
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Odense den 24. januar 2016
H 4096 - 07
00191 - TK

Høring: Forslag til Lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven)

Lovudvalget i FDR har ikke bemærkninger til ovenstående.

Med venlig hilsen
Foreningen Danske Revisorer

Tom Karstensen
direktør

Justitsministeriet
Formueretskontoret – Lovafdelingen
Jens Teilberg Søndergaard
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Odense den 24. januar 2016
H 4096 - 07
00192 - TK

Høring: Forslag til Lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.)

Lovudvalget i FDR har ikke bemærkninger til ovenstående.

Med venlig hilsen
Foreningen Danske Revisorer

Tom Karstensen
direktør

2005 - 705 - 0012

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Anita Felthaus [mailto:Anita.Felthaus@Hedensted.dk]

Sendt: 25. januar 2007 19:31

Til: Jens Teilberg Søndergaard

Emne: VS: Høring over udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.

Prioritet: Høj

Til Jens Teilberg Søndergaard

På vegne af Pantefogedforeningen, har vi følgende kommentarer til udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.:

"Forlaget til forældelse vil betyde et større administrativt arbejde for den offentlige restanceinddrivelsesmyndighed, idet forældelsen skal afbrydes inden for 3 år i stedet for 5 år. Den absolutte forældelsesfrist på 10 år for almindelige betalingskrav - herunder skatter og afgifter - vil betyde et væsentligt provenutab for både kommunerne og staten.

Der bør tages konkret stillingtagen til forældelsesreglerne for betaling af underholdsbidrag."

Med venlig hilsen

Anita Felthaus

Landsformand

Tlf.: 79 75 51 90

E-mail: Anita.Felthaus@Hedensted.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Lennart Houmann

Pr. e-mail: jm@jm.dk

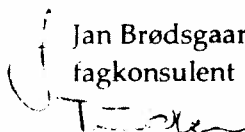
26. januar 2007

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.)

Tak for muligheden for at kommentere lovforslagene.

Vi har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jan Brødsgaard
fagkonsulent

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Justitsministeriet
Att.: Jens Teilberg Søndergaard
Formueretskontoret
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

E-mail: jts@jm.dk

29. januar 2007

nea/mbl (X:\Faglig\HORSVAR\2006\H182-06.doc)

Høring over udkast til forslag til lov om forældelse af fordringer og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.

Justitsministeriet har i e-mail af 22. december 2006 sendt ovennævnte udkast i høring med anmodning om Foreningen af Statsautoriserede Revisorers bemærkninger.

Foreningens Skatteudvalg har gennemgået udkastet og skal i den anledning fremkomme med nedenstående kommentar til forslaget og bestemmelserne, der berører Skatteministeriets områder.

Foreningen er generelt af den opfattelse, at det er positivt, at der nu foreslås indført forenklede og klare regler for afbrydelse af forældelsen på skatte- og afgiftsområdet. Det gælder særligt den foreslåede bestemmelse i forældelseslovens § 21, stk. 2, hvorefter indgivelse af en klage medfører en foreløbig afbrydelse af forældelsen, således at der løber en etårig forældelse fra myndighedernes meddelelse om afgørelse.

FSR har dog en vis betænkelighed ved den foreslåede udformning af § 34a, stk. 2-4, idet samspillet med forslaget til "Lov om forældelse af fordringer" er komplekst og nødvendigvis skal ses i sammenhæng med de gældende regler om ansættelse og genoptagelse mv., jf. skatteforvaltningsloven.

Principielt vil det være at foretrække at der alene foretages en generel henvisning til forældelsesloven, dvs. stk. 1, og at der som undtagelser til hovedreglen fastsættes en forlænget frist for skattemyndighedernes ansættelsesændringer afledt af kontrollerede transaktioner, mens der for skatteyderne burde være en generel henvisning til forældelseslovens kapitel 4.

På denne vis kunne hensynet til borgernes retssikkerhed varetages ud fra ønsket om dels at sikre at skattepligtige kan få sikkerhed for hvor lang reaktionstid SKAT har til at gennemføre en ansættelse og inddrive forhøjelsen og dels hensynet til at borgerne skal have ret til at få tilbagebetalt for meget opkrævet skat og afgift.

I forhold til de enkelte bestemmelser skal vi bl.a. anføre følgende foreløbige kommentarer:

Skatteforvaltningslovens § 34a, stk. 2

Med forslaget til skatteforvaltningslovens § 34a, stk. 2, er det sikret, at forældelsesfristen også foreløbig afbrydes ved myndighedernes varsel om fastsættelse af afgiftstilsvar eller godtgørelse. Herefter er forældelsesfristen foreløbigt afbrudt indtil et år efter, at told- og skatteforvaltningen har givet meddelelse om afgørelsen.

I relation til skatteforvaltningslovens § 32, er det et krav, at myndighederne reagerer inden 6 måneder efter, at de bliver opmærksomme på det forhold som begrunder en ekstraordinær ansættelse. Det vil sige, at en eventuel afgiftsforhøjelse skal varsles inden 6 måneder.

Efter FSRs opfattelse bør det overvejes om reglen i § 34a, stk. 2, skal have en tilføjelse, hvorefter kravet forældes, hvis ikke der træffes afgørelse inden for rimelig tid efter, at varslet er afgivet. Lovforslagets bestemmelse set i sammenhæng med skatteforvaltningslovens bestemmelser giver i princippet myndighederne ubegrænset tid til at træffe en afgørelse, når bare der er sket en varsling. Dette synes ikke at være særligt hensigtsmæssig fra et retssikkerhedsmæssigt hensyn. Herudover er det formelt ikke korrekt at forældelse for skatteyder skal være styret af skattemyndighedernes udsendelse af en afgørelse.

Vi vil foreslå at de generelle regler i forældelsesloven finder anvendelse, dvs. at der ikke fastsættes en kort frist for forældelse af berettigede krav. Skatteforvaltningsloven indeholder tilstrækkelige regler til at sikre, at SKAT's interesser overfor skattepligtige er varetaget.

Der bør gælde det særlige hensyn til skattepligtige, at forældelsesreglerne for skatte- og afgiftskrav ikke fører til at berettigede krav om tilbagebetaling fortabes.

Skatteforvaltningslovens § 34a, stk. 3

Efter stk. 3 er det foreslået, at forældelsesfristen for krav afledt af en ansættelse af en kontrolleret transaktion forlænges med 2 år, dvs. er 5 år. I praksis kan denne forældelsesfrist for virksomheder m.fl. være for kort, idet behandlingen af en ansættelse kan være tidsmæssigt langstrakt, og i øvrigt involvere udenlandske myndigheder mv. med egne regler for ansættelse og forældelse.

Vi vil derfor foreslå at de generelle regler i forældelsesloven finder anvendelse for selskaber m.fl., dvs. at der ikke fastsættes en kort frist for forældelse af berettigede krav. Herved sikres at et berettiget krav om tilbagebetaling ikke forældes som følge af sagsbehandlingen.

Skatteforvaltningslovens § 34a, stk. 4

Efter forslaget til skatteforvaltningslovens § 34a, stk. 4, foreslås der indført en absolut 10 års frist for afledte skatte- og afgiftskrav. Det er klart, at det er nødvendigt at indføre en forlænget frist, da kravene ellers vil være forældet efter 3 år selvom fristen (efter § 32) ikke er udløbet.

Efter FSRs opfattelse er det dog særdeles betænkeligt at indføre en absolut frist på 10 år i forhold til de afledte krav efter § 32, stk. 1. I praksis er der adskillige eksempler på sager, der i det administrative system og hos domstolene verserer i mere end 10 år. Vi henviser bl.a. til SKATs meddelelse af 24. januar 2007 vedrørende genoptagelse for godtgørelse af elafgift af forbrugt el til opvarmning af transformerstationer, der vedrører genoptagelse af perioder længere tilbage end 10 år. Lovforslaget indebærer, at en skatte- og/eller afgiftspligtig person i en situation, hvor en anden skatte- og/eller afgiftspligtig person har ført en sag gennem mere end 10 år, mister sit eget krav, når den absolutte frist på 10 år overskrides.

Det er efter FSRs opfattelse en tilsidesættelse af væsentlige retssikkerhedsmæssige hensyn hos de borgere, der ikke har mulighed for at støtte ret på afgørelser i samme omfang som andre afgiftspligtige, dvs. den person, der fører sagen. Dette hensyn er netop formålet med bestemmelsen i § 32, stk. 1, 2. pkt. I praksis kan det føre til indgivelse af en lang række krav fra afgiftspligtige, der ønsker at sikre deres krav inden de i princippet kender sagens endelige udfald. Dette er u hensigtsmæssigt.

FSR vil derfor foreslå at bestemmelsen udgår, eller alternativt ændres til en henvisning til at forældelseslovens regler er gældende for skattepligtige, dvs. kapitel 4.

Forældelseslovens § 16, stk. 1.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i forældelseslovens § 16, stk. 1, på side 147, at klagen i en skattesag typisk kun angår ansættelse af indkomst eller fradrag mv., og ikke en skattefordring af en bestemt angiven størrelse, og i disse tilfælde vil betingelsen, om at afgørelsen skal fastslå fordringens eksistens og størrelse heller ikke være opfyldt.

Umiddelbart synes det almindeligt antaget, at indbringelse af en sag (efterangivelse) for skattemyndighederne ikke medfører, at forældelsesfristen efter 1908 loven afbrydes, jf. f.eks. SKATs procesvejledning afsnit N om forældelse.

Efter FSRs opfattelse vil et krav, f.eks. vedrørende skyldig moms eller afgift ofte vedrøre et specifikt beløb og ikke som i en skattesag opgørelse af en indkomst med et deraf afledt krav. Det vil sige, at sagen vedrører fordringens "eksistens og størrelse". Derfor kunne det være ønskværdig om der evt. i bemærkningerne til bestemmelserne blev foretaget en sondring mellem skatte- og afgiftskrav samt at det blev bemærket om en afgiftssags indbringelse for myndighederne (SKAT) eller Landsskatteretten kan være/er omfattet af forældelseslovens § 16, stk. 1.

FSR er opmærksom på at sagerne under alle omstændigheder er omfattet af § 21, stk. 2, og ønsket om en sondring i bemærkninger, kun vil have betydning i helt særlige situationer, f.eks. i forbindelse med en genoptagelse af en sag, hvor spørgsmålet er, om der herefter løber en treårig (ny forældelsesfrist) eller kun den etårige forældelses frist (foreløbig udsættelse af fristen).

---oo0oo---

Under hensyntagen til forslagens væsentlighed og dets betydelige indgriben i ansættelses- og forældelsesregler og tilhørende praksis på skatte- og afgiftsområdet forbeholder vi os ret til efterfølgende at fremkomme med kommentarer til høringsfasen.

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står foreningen gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

John Bygholm
formand for FSRs Skatteudvalg

Niels Ebbe Andersen
fagdirektør

MINISTERIET FOR FAMILIE-
OG FORBRUGERANLIGGENDER

Forbrugerstyrelsen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Formueretskontoret
Slotholmsgade 10
1216 København K

FORBRUGERKLAGENÆVNET
FORMANDEN

22. januar 2007
Sag 100/1-897/tma
Deres ref. 2005-705-0012

Justitsministeriet har anmodet Forbrugerklagenævnets formand om en udtalelse om udkast til forslag om lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.).

Jeg skal i den forbindelse oplyse, at de omhandlede udkast til lovforslag ikke giver anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

f Lene Pagter Kristensen
Formand for Forbrugerklagenævnet

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Att.: Jens Teilberg Søndergaard
jts@jm.dk

Vores ref. CAF/bnl

Journalnr. 1.3.2.3-036

Deres ref. 2005-705-0012

Dato 26.01.2007

Forældelsesloven m.v. - høring om lovudkast - bemærkninger fra F&P

Forsikring & Pension (F&P) har med brev af 22. december 2006 modtaget udkast til forslag om lov om forældelse af fordringer og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v.

F&P har i den anledning følgende bemærkninger:

Konsekvenserne af afbrydelse - udkast til forældelseslov § 19, stk. 1

F&P har forstået konsekvenserne af § 19, stk. 1, således at i det omfang en fordring forældes efter 3 år, og denne frist afbrydes, så løber der en ny 3 års frist efter, at afbrydelsen er sket. På samme måde for så vidt angår fordringer, hvortil der er knyttet en 10 års forældelsesfrist. Dette kan dog ikke udstrække sig udover de absolutte forældelsesfrister på henholdsvis 10 år og 30 år, der løber ved siden af de øvrige forældelsesfrister.

Konsekvenserne af afbrydelse kunne med fordel omtales kort i forbindelse med de specielle bemærkninger til de enkelte forældelsesfrister eventuelt i form af en henvisning til bemærkningerne til § 19, stk. 1. Alternativt kunne det også være til stor nytte med nogle eksempler på reglernes virkning i bemærkningerne til § 19, stk. 1.

Overgangsreglerne - udkast til forældelseslov § 29

F&P har noteret sig den valgte løsningsmodel for overgangsreglerne. F&P skal dog bemærke, at den valgte løsning er særdeles kompleks. Forældelsesreglerne er ikke nogen enkel del af juraen, og det at have to parallelle regelsæt i den 3-årige overgangsperiode gør det hverken enklere at forstå for forbrugerne eller for bl.a. forsikringsselskaberne at administrere.

Hertil kommer, at den øgede administration som følge af de komplekse regler i overgangsperioden vil belaste kunderne via en højere pris på forsikringerne.

En enklere regel havde derfor været at foretrække, også selvom det i overgangsperioden ville føre til en forlængelse af forældelsesfristerne. Dette kunne eksempelvis være generel udskydelse af forældelsen for eksisterende fordringer i overgangsperioden, uagtet at dette fører til en forlængelse af forældelsesfristen for en række af fordringerne. Denne enklere løsning er også kort omtalt på side 421 i Betænkning om revision af forældelseslovgivningen, betænkning nr. 1460 af 2005.

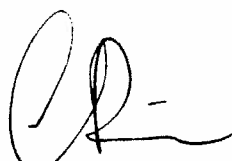
Relation til forsikring - forældelsesloven § 8 og skadevirkningsprincippet

For fordringer efter § 8 er der en forældelsesfrist på 10 år for bl.a. en fordring på pension eller livrente. Sideløbende hermed løber der en absolut forældelsesfrist på 10 år for så vidt angår de typer af forsikringer, der er baseret på skadevirkningsprincippet efter udkastet til forsikringsaftalelovens § 29, stk. 3, hvilket f.eks. også omfatter pensions- eller livrenteordninger. Det fremgår ikke nærmere, hvorledes disse to 10 års frister forholder sig til hinanden. F&P skal opfordre til, at dette spørgsmål afklares i bemærkningerne.

F&P skal herudover opfordre til i bemærkningerne bl.a. ved konkrete eksempler at få beskrevet forholdet mellem den 10-årige forældelsesfrist i forældelseslovens § 8, den absolutte forældelse på 10 år for forsikringer baseret på skadevirkningsprincippet efter udkastet til forsikringsaftalelovens § 29, stk. 3, samt afbrydelse af forældelse i forældelseslovens § 19.

Med venlig hilsen

Jens Peter Tranberg/

Casper Friis

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 K

Den 26. januar 2007
Ref.:

*Organisation for
små og mellemstore
virksomheder*

Vedr. Forslag til lov om forældelse m.fl.

Håndværksrådet har været repræsenteret i det udvalg, som har udarbejdet betænkning og forslag til ny forældelseslovgivning.

*Islands Brygge 26
Postboks 1990
2300 København S*

Et af de for Håndværksrådets væsentlige resultater af dette arbejde var, at hele udvalget, bortset fra Forbrugerrådet, indstillede, at den nuværende retstilstand, ifølge hvilken forældelsesreglerne i visse tilfælde ved aftale kan fraviges, blev opretholdt, hvorved bl.a. forældelsesreglerne i byggeriets standardkontrater, AB 92 m.fl., kunne opretholdes.

*Telefon 33 93 20 00
Telefax 33 32 01 74
Web www.hvr.dk
E-mail hvr@hvr.dk*

Imidlertid fremgår det nu af § 26 stk. 2, i det fremsendte udkast til lovforslag, at Justitsministeren – imod udvalgets indstilling, foreslår, at forældelseslovens frister ikke kan fraviges i forbrugerforhold, hvilket fordobler de udførende virksomheders ansvarsperiode fra 5 år i AB 92 til 10 år efter forældelsesloven. Samtidig foreslås i følgelovgivningen til forældelsesloven, at den 5-årige reklamationsfrist i købelovens § 54 for byggematerialer, bortfalder, så de almindelige forældelsesregler gælder. Derved forøges reklamationsperioden fra 5 til 10 år.

Byggeriets standardkontrakt AB 92 blev udstedt af Boligministeriet som et agreed document efter et mangeårigt udvalgsarbejde i Boligministeriets regi, hvor man ændrede AB 72 til AB 92. Forud for AB 92, havde Boligministeriet i 1986 gennemført en ansvarsreform, ifølge hvilken det generelle 5-årige ansvar for byggeriets parter blev gennemført, i første omgang i det statslige og statsstøttede byggeri. Siden udbredte denne ordning sig til resten af byggesektoren, hvorefter den 5-årige ansvarsperiode blev fulgt og anerkendt af alle. Også domstolene accepterede

det 5-årige entreprenøransvar i forbrugersager, selvom forbrugerrepræsentanter ikke deltog ved udarbejdelsen af AB 92.

I 1994 stillede udvalget vedr. forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom forslag om en ændring af købelovens reklamationsfrist for byggematerialer, så denne blev på 5 år, svarende til den generelle forældelsesfrist i byggeriet i øvrigt.

Købeloven blev ændret, hvorved alle aktører og leverandører indenfor byggeriet havde den samme 5-årige ansvarsperiode.

Det er på den baggrund et markant indgreb, at ændre på dette aftalekompleks, og fordoble ansvarsperiode og forældelsesfrist fra 5 til 10 år, specielt når henses til, at den 5-årige periode er gennemført af Boligministeriet og siden anerkendt og anvendt af alle. Det har bl.a. vist sig at være korrekt, at langt den overvejende del af eventuelle udførelses- eller materialemangler viser sig inden 5 år.

Eternitsagen var en undtagelse fra denne hovedregel, idet manglerne, som skyldtes en produktionsfejl, først blev opdaget efter udløbet af reklamationsperioden. Men ved enhver reklamations- og forældelsesfrist vil der være tilfælde, som rammes af denne frist. Derfor bør enkeltstående tilfælde med defekte tagsten ikke resultere i en fordobling af reklamationsfristen i købeloven for alle byggematerialer, hvorved denne bliver 5 gange så lang som den reklamationsfrist som gælder for alle andre genstande. Forslaget til forlængelse af fristen i købeloven formodes at være den direkte årsag til, at man nu også fordobler ansvarsperioden fra 5 til 10 år for håndværksvirksomheder i bygge- og anlægsbranchen.

På grund af nogle defekte eternittagsten foreslå Justitsministeren altså, at alle byggematerialer skal have fordoblet reklamationsperioden fra 5 til 10 år, - 8 år mere end den almindelige reklamationsfrist i købeloven. Og alle håndværksvirksomheder, som ikke er skyld i, og som ikke har nogen som helst indflydelse på produktionen af byggematerialer, skal have deres ansvarsperiode fordoblet fra 5 til 10 år, - ikke kun for defekte byggematerialer, men for alt udført arbejde, også i de tilfælde, hvor håndværksvirksomhederne ikke leverer byggematerialerne.

Det er ikke rimeligt, og i øvrigt uforståeligt, at man nu i lovforslaget, imod et enigt udvalgs indstilling, bortset fra Forbrugerrådet, fordobler ansvarsperioden og forældelsesfristen i byggeriet fra 5 til 10 år, samtidig med at man generelt halverer de almindelige forældelsesfrister. Altså et forslag som går stik imod den generelle målsætning og tendens med kortere frister.

Håndværksrådet skal på den baggrund erklære sig meget imod forældelseslovforslagets § 26 stk. 2, og opfordre til at denne bestemmelse udgår af forslaget, i overensstemmelse med hvad hele forældelsesudvalget, bortset fra Forbrugerrådet, har foreslået.

§ 26 stk. 2 er i øvrigt så bredt formuleret, at det er umuligt på forhånd at forudse hvilke områder bestemmelsen vil ramme.

Ud over byggeriet, vil § 26 stk. 2 have konsekvenser for mange håndværksvirksomheder, idet det ikke længere er muligt (indenfor rammerne af aftalelovens kapitel IV), at aftale kortere reklamations/forældelsesfrister med forbrugere, end hvad følger af de almindelige forældelsesregler. Det indebærer, at alle reparationsarbejder ubetinget vil være omfattet af en ansvarsperiode på indtil 10 år, mens reklamationsfristen ved køb af en tilsvarende ny genstand, er 2 år efter købeloven. Reklamationsperioden for en stol, en beklædningsgenstand, en lampe eller en bil er 2 år, men repareres genstanden har virksomheden, som udfører reparationen 10 års ansvar for reparationen, og nu uden, at der er mulighed for at rette op på denne urimelighed gennem aftalevilkår eller leveringsbetingelser.

Så hvis Justitsministeren vil fastholde § 26 stk. 2, bør der i det mindste tilføjes en modifikation som betyder, at reparationsarbejder er omfattet af samme reklamationsfrist, som er gældende ved køb af den samme genstand som ny, alternativt, at der i disse tilfælde kan aftales, ikke blot en relativ, kortere reklamationsfrist, men en reel kortere frist. Ingen kan med rimelighed forvente eller forlange, at reklamationsfristen ved reparation af en genstand er 8 år længere end reklamationsfristen ved køb af samme genstand som ny.

I følgelovgivningen, som er en konsekvens af forældelseslovforslaget, er Håndværksrådet som anført imod forslaget til nyt stk. 3 og 4 i købelovens § 54, som indebærer, at reklamationsperioden for byggematerialer fordobles fra 5 til 10 år.

Ud over § 26 stk. 2 har Justitsministeriet i § 11 fremsat et forslag som går imod forældelsesudvalgets flertalsindstillinger. Justitsministeriet har, for så vidt angår forældelsesfristen for krav mod kautionister, fulgt mindretallet, hvilket ikke er overraskende, da Justitsministeriet selv var en del af dette mindretal i forældelsesudvalget. Idet Håndværksrådet henviser til det i betænkningen anførte om dette spørgsmål, støtter Håndværksrådet fortsat flertallets forslag.

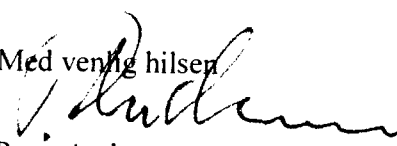
Håndværksrådet er videre af den opfattelse, at der ikke er tilstrækkelig tungtvæjende grunde til at gennemføre den i forældelseslovforslagets § 4 foreslåede særregel vedr. fordringer, som støttes på aftale om udførelse af arbejde som led i et ansættelsesforhold. Forslaget har som anført heller ikke været drøftet i udvalget, hvor der næppe ville være flertal for bestemmelsen.

Endelig erindrer Håndværksrådet om den særudtalelse udvalgets flertal – 7 af 11 medlemmer har fremført i betænkningen, siderne 8 og 149-50 i relation til særlige problemer ved myndighedssager. Flertallet tilkendegav, at myndighedssager er markant forskellige fra anliggender mellem private, hvorfor særlige forældelsesregler i disse sager bør overvejes. Hvis en myndigheds afgørelse eller regel efterfølgende tilsidesættes som ugyldig, vil den manglende adgang til suspension som følge af retsvildfarelse, sammenholdt med, at 5-års fristen forkortes til 3 år, forringe borgere og virksomheders muligheder for at rejse krav overfor myndighederne.

Det var, som anført i betænkningen, udvalgsflertallets opfattelse, at det er et overordnet retspolitisk spørgsmål, som ikke burde afgøres i forældelsesudvalget, om borgere og virksomheder indenfor de enkelte ressortområder, skal sikres en bedre retsstilling over for offentlige myndigheder, som udsteder ugyldige regler eller afgørelser, end hvad følger af den almindelige forældelseslov.

Håndværksrådet må konstatere, at der ikke i forslaget til følgelovgivning til forældelsesloven, er hverken forslag til særlige forældelsesregler for krav mod offentlige myndighed ved ugyldige afgørelser eller regler, eller bemærkninger om denne særlige problemstilling.

Med venlig hilsen

Peter Andersen

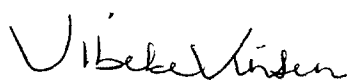
Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København K

Høring – forslag til lov om forældelse af fordringer

Justitsministeriet har i brev af 22. december 2006 anmodet KL om en udtalelse til forslag til lov om forældelse af fordringer og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.

Lovforslaget omhandler ikke i særlig grad kommunale interesser, og KL har i denne anledning ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Vibeke Vinten

Den 10. januar 2007

Jnr 01.12.00 P19
Sagsld 000173284

Ref NLL
nll@kl.dk
Dir 3370

Weldekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

LANDBRUGSRAADET

Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København K
Att.: Lennart Houmann

26. jan 2007
AGH
Tlf 33394510
Fax 33394141
agh@landbrug.dk

Høring af forslag til Forældelseslov

Justitsministeriet har bedt Landbrugsraadet om bemærkninger til ovennævnte. Vi takker for høringsmuligheden.

Landbrugsraadet har på nuværende tidspunkt ingen kommentarer, men forbeholder sig retten til at vende tilbage.

Med venlig hilsen
Landbrugsraadet

Anne Grete Hartwell
Erhvervspolitisk konsulent
Andels- & Erhvervsvilkår

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Formueretskontoret
Slotholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.

- 5 FEB. 2007

Den 2. februar 2007

Forslag til Lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven)

Ved skrivelse af 22. december 2006 har Justitsministeriet anmodet LO om bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

LO har tidligere ved skrivelse af 20. september 2005 fremsendt høringssvar vedrørende betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen. Det er denne betænkning, der har dannet grundlag for udkastet til lovforslaget.

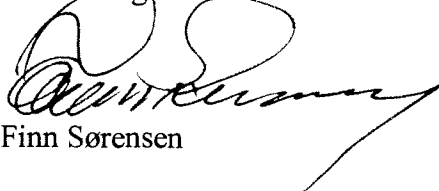
LO har med tilfredshed bemærket sig udkastet til § 4, hvorefter man bevarer den hidtidige forældelsesfrist på 5 år for så vidt angår fordringer i henhold til arbejdsaftaler. LO har endvidere noteret sig bemærkningerne om retsvildfarelse i relation til udkastets § 3, stk. 2.

LO finder det derimod beklageligt, at der ved personskade efter udkastets § 3, stk. 3, er fastholdt en absolut forældelsesfrist på 30 år. Der henvises herom til bemærkningerne under litra c) i LO's ovennævnte høringssvar af 20. september 2005.

LO finder det endvidere beklageligt, at krav i henhold til arbejdsskadesikringsloven foreslås omfattet af den korte forældelsesfrist. Der henvises herom til bemærkningerne under litra b) i LO's ovennævnte høringssvar af 20. september 2005.

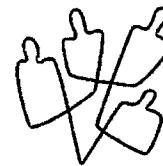
Endelig skal LO anbefale, at der i relation til kapitel 6 om foreløbig afbrydelse af forældelse medtages en bestemmelse eller gøres en bemærkning om indledning af fagretlig behandling.

Med venlig hilsen

Finn Sørensen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Patientforum

Telefon direkte 33 67 00 17
Fax 33 93 12 45
E-mail kontakt@patientforum.dk

København, den 26. januar 2007

Justitsministeriet har ved brev af 22. december 2006, j.nr. 2005-705-0012, til Patientforum anmodet om bemærkninger til udkast til lov om forældelse af fordringer og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer.

Patientforum har følgende kommentarer til udkast til lov om forældelse af fordringer:

Kapitel 5, Afbrydelse af forældelse

§ 17, stk. 1, nr. 4, og stk. 2: Bestemmelsen svarer stort set til dødsboskiftelovens § 82, stk. 5, der ændres ved vedtagelsen af Forældelsesloven.

Der er dog i § 17, stk. 2, tilføjet, at bestemmelsen også gælder i relation til skyldnerens arvinger. Det fremgår af bemærkningerne, at dette kun gælder, hvis arvingerne i øvrigt hæfter for afdødes gæld. Med denne forudsætning har Patientforum ingen yderligere bemærkninger til tilføjelsen.

Patientforum forudsætter, at de nye forældelsesregler ikke har nogen betydning for, hvornår et krav betragtes som prækluderet.

Ad § 19, stk. 4: I bestemmelsen foreslås en tillægsfrist sådan, at hvis en fordring *anerkendes* i et bo, løber forældelsesfristen først fra et år efter boets slutning.

Kapitel 6, Foreløbig afbrydelse af forældelse

§ 20, stk. 4: I bestemmelsen foreslås indført en tillægsfrist i tilfælde, hvor fordringen er anmeldt i et dødsbo, men *ikke bliver godkendt*.

I disse tilfælde løber forældelsesfristen *tidligst* fra et år efter meddelelsen om afvisning er givet, eller - hvis der ikke er truffet en afgørelse - et år efter boets slutning.

Patientforum består af nedenstående patient- og handicapforeninger som gennem samarbejde styrker varetagelsen af patienternes interesser i Danmark. Patientforum repræsenterer patienternes ønsker og behov i den danske sundhedspolitik. Se mere på www.patientforum.dk

Astma-Allergi Forbundet
Danmarks Lungeforening
De Samvirkende Invalideorganisationer
Diabetesforeningen
Gigtforeningen
Hjerteforeningen
Kræftens Bekæmpelse
Nyreforeningen
Scleroseforeningen
Sjældne Diagnoser

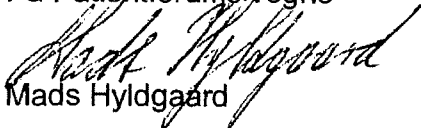
Der er således forskellige regler for forældelse af krav i boet alt efter om kravet godkendes eller ikke godkendes.

Efter Patientforums opfattelse vil det for overskuelighedens skyld være enklere, hvis man arbejdede med samme frist uanset om et krav blev godkendt eller ikke.

Omvendt vil de nu foreslåede regler anspore boet til hurtigst muligt at oplyse om, at et krav er afvist, for derved at starte et-års fristen tillægsfristen. Dette kan have en gunstig effekt.

Det forekommer uklart, hvorvidt "tidligst" i § 20 skal tolkes i forhold til § 19. Patientforum skal derfor foreslå, at dette præciseres, så eventuelle misforståelse undgås.

På Patientforums vegne

Mads Hyldgaard

REALKREDITRÅDET

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

26. januar 2007
G 400 - moe

Att.: Lennart Houmann

Udkast til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv.

Ved brev af 22. december 2006 har Justitsministeriet fremsendt udkast til ovennævnte lovforslag og anmodet om en udtalelse herom.

Lovudkastet til ny forældelseslov er helt overvejende baseret på Forældelsesudvalgets betænkning fra 2005, og Realkreditrådet skal benytte anledningen til at anerkende det meget betydelige arbejde som Forældelsesudvalget har lagt dels i den omfattende analyse af gældende ret dels ved udarbejdelse af et oplæg til en samlet og mere tidssvarende regulering af forældelse.

Overordnet set er det vurderingen, at der er fundet en god balance mellem debitorernes og kreditorernes interesser, og Realkreditrådet kan således generelt tilslutte sig lovudkastets model, herunder at der som hovedregel opereres med forældelsesfrister på henholdsvis 3 år og 10 år.

I relation til spørgsmålet om **forældelse af kautionsforpligtelser** bemærkes, at der i lovudkastets § 11 er lagt op til, at en fordring mod en kautionist forældes på 3 år, uanset at samme fordring mod hovedskyldneren er omfattet af en længere forældelsesfrist.

I Forældelsesudvalgets betænkning var der i modsætning hertil lagt op til, at forældelsesfristen for kautionisten skulle følge forældelsen af fordringen mod hovedskyldneren.

Realkreditrådet er - i lighed med flertallet i Forældelsesudvalget - af den opfattelse, at forældelsesfristen i forhold til en kautionist bør følge forældelsen af fordringen mod hovedskyldneren, hvilket også er i overensstemmelse med den nugældende retstilstand. Denne model virker betydeligt mere logisk og hensigtsmæssig ud fra kautionsforpligtelsens funktion. Det er desuden vurderingen, at lovudkastets model med 3 års forældelse vil kunne bevirke øget behov for at indbringe sager for domstolene alene med det formål at afbryde forældelsen overfor kautionisten, hvilket selvsagt ikke kan være en ønskelig effekt hverken for kreditorer, kautionister eller domstole.

Realkreditrådet skal derfor opfordre til, at lovudkastet ændres, så forældelsen overfor kautionisten følger forældelsen overfor hovedskyldneren - det vil sige betænkningens model.

Med venlig hilsen

Mette Haarbo Ørsted

REKTORKOLLEGIET

The Danish Rectors' Conference

Fiolstræde 44, 1. th.
DK-1171 København K

Telefon: (+45) 33 92 54 36
Telefax: (+45) 33 92 50 75

www.rektorkollegiet.dk
md@rks.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att. Fuldmægtig Jens Teilberg Søndergaard

24. januar 2007
J.nr. 2007-2013-16
MD

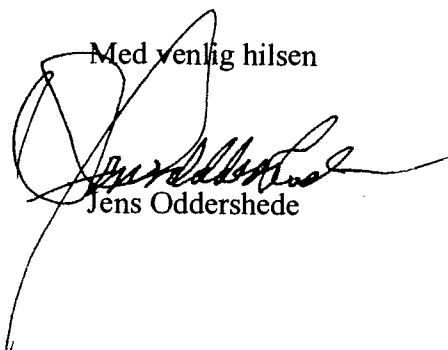
Høringssvar over udkast til ændring af lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige bestemmelser om forældelse af fordringer mv. (ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.)

Rektorkollegiet takker for udkast til ændring af lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) og lov om ændring af forskellige bestemmelser om forældelse af fordringer mv. (ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb mv.), der er modtaget i høring ved E-mail af den 22. december 2006.

Rektorkollegiet har ingen bemærkninger til ændringsforslaget.

Ændringsforslaget har været sendt til høring på universiteterne. Københavns Universitet og Syddansk Universitet har meddelt, at de ingen bemærkninger har til ændringsforslaget.

Med venlig hilsen

Jens Oddershede

SKATTEREVISORFORENINGEN

Til Justitsministeriet
Lovafdelingen
Att. Jens Teilberg Søndergaard

Skatteudvalget

Formand:

Jesper Kiholm
Skattecenter Tønder
Plantagevej 37
6270 Tønder
Telefon: 72 38 94 68
E-mail: jesper.kiholm@skat.dk

Privat:

Rylen 4, 6270 Tønder, 74 72 01 06

Tønder, den 26. januar 2007

Høringssvar vedrørende forslag til Lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven)

Skatterevisorforeningen takker for det modtagne materiale, og kan i den forbindelse meddele, at vi har følgende bemærkninger til det modtagne lovforslag:

Forældelsesfrister og ansættelsesfrister efter Skatteforvaltningsloven

Det fremgår af forslaget til følgelovgivningen for Forældelsesloven, § 34, at der indsættes kapitel 12 A i Skatteforvaltningsloven.

Det fremgår af lovforslaget, at der i § 34 a, stk. 2 indsættes en forældelsesfrist på 1 år efter at SKAT har givet meddelelse om afgørelse i sager om ansættelse af indkomst efter Skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27 og §§ 31 og 32.

Der er med anvendelsen af disse regler henset til, at der efter Skatteforvaltningslovens §§ 19, stk. 1 og 20, stk. 2 udsendes varsel til den skattepligtige om ændring af skatteansættelsen.

Der forekommer meget ofte tilfælde, hvor der ikke udsendes varsel om ændring af skatteansættelsen efter Skatteforvaltningslovens §§ 19 og 20, idet der mellem skatteyder og SKAT er enighed om ændringen af skatteansættelsen. I disse sager sendes der en årsopgørelse ud efterfølgende, og der sker ingen varsling.

SKATTEREVISORFORENINGEN

For at undgå problemer i de tilfælde, hvor der ikke udsendes en agterskrivelse efter Skatteforvaltningslovens § 20, mener Skatterevisorforeningen, at reglen i § 34 a, stk. 2 kunne formuleres således, at når der er udsendt afgørelse rettidigt efter Skatteforvaltningslovens § 26 og 27, forældes det skattekrav, der udspringer af en sådan afgørelse tidligst 1 år efter at afgørelsen er truffet.

Skatterevisorforeningen finder, at der ikke er årsag til at knytte en betingelse om, at selve varslet skal være udsendt rettidigt, da dette allerede er en betingelse – når varsel kræves – efter Skatteforvaltningslovens § 20 for at afgørelsen er truffet rettidigt.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Formand for Skatterevisorforeningens Skatteudvalg